

Historien bag Sportsrådets valg af Årets Idrætsperson starter i Odense for godt og vel 34 år siden, hvor en ung Sønderjyde fik overtalt den daværende golflandstræner Roger Brown til at ansætte ham som trænerlærling i Odense Golfklub, hvor landstræneren havde base. Det må have krævet gode talegaver, for stillingen fandtes slet ikke - det var i virkeligheden en uddannet PGA pro som landstræneren søgte.

Som lærling starter man bogstaveligt talt helt fra bunden med at samle bolde op på driving range og sørge for at udstyr og træningsfaciliteterne på banen er tiptop. Sådan lærer man ydmyghed. Først langt senere i forløbet får man egentlige træningsopgaver - og dermed brug for talegaver, tolerance og tålmodighed i nærmest uendelige mængder. Holder man ud, står de næste følgende år på assistentjobs hos trænere - eller pro'er som det hedder i golfsproget - i andre klubber. Indtil man er heldig og dygtig nok til en dag selv at lande et job som pro i en Golfklub.

For dig, Steffen Høyer blev det Sorø Golfklub. Sorø Golfklub havde dengang kun 275 medlemmer - blandt landets mindste. Og indtil da også noget nær landets mindste golfbane på det område, vi i dag kender som Grønningen. Så din start var også præget af ydmyghed.

Men klubben havde ambitioner om meget mere. Derfor havde man også satset - stort - på at bygge en helt ny 18 hullers golfbane i Suserup. Og ansætte en pro, som udover et tilskud fra klubben til træning af nye medlemmer, ungdom og klubhold selv skulle drive sin forretning med salg af undervisningstimer og drift af golfbutik, driving range og meget mere. Det blev alt sammen sat i søen den 1. april 1994.

Det må siges at være en satsning der lykkedes. For klubben står i dag - 26 år efter - stærkere end nogensinde og fortsat med en stærk vækst i medlemstal. Og du Steffen er stadig - trods vekslende bestyrelser, strategier og forretningsformer - den krumtap, som holder medlemsarbejdet i gang. Nu som funktionær i stedet for selvstændig. Loyalitet betaler sig - begge veje.

Man taler mange i mange foreninger om at satse på elite og i andre om at satse på bredde. Men i Sorø Golfklub er det lykkedes - ud over alle forventninger - at satse på begge dele og få succes. Og det føler vi os i Sportsrådet overbeviste om, ikke kunne have fungeret uden dig.

Du er den første man møder, når man til et åbent hus, firma- eller skolearrangement får en bold og en kølle stukket i hænderne - du er med, når frøet sås til et livslagt kærlighedsforhold til sporten. Du er en del af enhver velkomstpakke alle får med i sit første medlemskab af klubben. Du træner børn, unge og voksne.

Retter sving, putteteknik, bunkerslag hos alle - og sørger med enkle råd og masser af positiv energi for at selv de allerældste fortsat kan have en god golfoplevelse, også når kræfterne, sigteevnen eller bentøjet begynder at svinde.

Du coacher også eliten. Udover at have været storleverandør af spillere på landsholdet - helt ekstraordinært, faktisk med klubbens størrelse og placering in mente - har klubben også gennem tiderne leveret flotte præstationer i de hjemlige turneringer. Sorø var for eksempel på et tidspunkt den ene blandt to klubber i Danmark, som kunne præsentere et hold i både elite divisionen (for damer) og 1. division (for herrer). Og vi kan stadig møde verdensmesteren i hold VM for amatører i 2018 John Axelsen ude på banen, hvis han da lige har en pause fra de internationale turneringer.

Og du samler gudhjælpemig STADIG bolde på drivingrange.

Så ydmygheden er fortsat intakt.

Steffen, jeg kender ingen andre trænere, der er så alsidig som du er. Eller lige så vellidt. Jeg meldte mig selv ind i Sorø Golfklub den 1. april 1994. Samme dag som du tiltrådte. Og jeg har aldrig - som i ALDRIG - hørt en negativ bemærkning om dig, din personlighed, dine evner eller dine resultater. Hverken fra medlemmer, bestyrelser eller ansatte. Tværtimod!

Da jeg fortalte dig, at Sportsrådet havde peget på dig og at du skulle til prisoverrækkelse var din første bemærkning at det skulle du ikke - for du er jo ikke den slags træner.

Hertil kan jeg blot sige:

Jeg kender ingen foreninger med elitesport, som ikke drømmer om at have råd til en professionel træner. Og jeg kender ikke mange frivillige trænere, som ikke godt kunne tænke sig at blive bedre betalt for deres arbejde. Så du lever ikke bare din egen drøm - men temmeligt mange andres på samme tid.

Kære Steffen Høyer. Tillykke med prisen for Årets Idrætsperson.